

^мПодобно е царство небесно на зърно синапово, което зѣ человекъ и посѣя ^{го} на нивѣ-тѣ си; Коего наистинѣ е по малко отъ всички-тѣ сѣмена; но кога порасте, най голѣмо е отъ вси-тѣ злакове, и станува дърво, така щото идатъ птици-тѣ небесны и прѣвѣтаватъ въ вѣтвы-тѣ му.

^рДругъ притчѣ имъ каза: Подобно е царство небесно на квасъ, който като го зѣ жена скры го въ три мѣры брашно, доклѣ вкиснѣ всичко-то. ^ѳВсичко това искаа Иисусъ съ притчы на народъ-тѣ, и безъ притчы не имъ говорѣше. За да ся испълни речено-то отъ пророка, който казува: ^ѳЩе отворѣ въ притчы уста-та си; ^ѳще изрекѣ скрито-то отъ създание мира.

Тогѣзи Иисусъ остави народъ-тѣ и дойде въ кѣщи. И пристѣпихъ при него ученици-тѣ му и казувахъ: Истѣлкувай ни притчѣ-тѣ за плѣвѣлы-тѣ на нивѣ-тѣ.

А той отговори и каза имъ: Оъятель-тѣ на добро-то сѣме е Сыиъ человекскый; ^ѳНива-та е свѣтъ-тѣ; добро-то сѣме, тѣ сѣ сынове-тѣ на царство-то; ^ѳа плѣвѣлы-тѣ сѣ сынове-тѣ на лукаваго. Враждебникъ-тѣ, който ги посѣя, диаволъ-тѣ е; ^ѳжетва-та е скончаніе-то на вѣка; а жетвари-тѣ сѣ ангели-тѣ. И тѣй, както събирахъ плѣвѣлы-тѣ и ги изгарятъ въ огнь-тѣ, така ще бѣде въ скончаніе-то на тойзи вѣкъ. Ще проводи Сыиъ человекскый ангелы-тѣ си, и ^ѳще съберѣхъ отъ царство-то негово вси-тѣ съблани, и оныя които правятъ беззаконіе; ^ѳИ ще ги хвърлятъ въ пещъ-тѣ огненнѣ; ^ѳтамъ ще бѣде плачъ и скръданіе съсъ жѣбы.

^ѳТогѣзи праведни-тѣ ще просвѣтихъ както слънце-то, въ царство-то на Отца си. ^ѳКойто има уши да слуша нека слуша.

Пакъ е подобно царство небесно на иманіе скрито въ нивѣ, коегѣ като го намѣри человекъ скры го, и отъ радость-тѣ си отхожда ^ѳи продава все що има, ^ѳи купува оныи нивѣ.

Пакъ е подобно царство небесно на человекъ търговецъ, който търѣше добры бисеріе; Който като намѣри единъ ^ѳмногѣбнѣиъ бисеръ, отиде и продаде все що имаше, и купи го.

Пакъ е подобно царство небесно на неводъ, който бы хвърленъ въ море-то ^ѳи събра отъ всякакъвъ видъ ^ѳрыбы; Който като ся напълни, извадихъ го на брѣгъ-тѣ, и сѣднѣхъ за прибрахъ добры-тѣ въ

сѣдове, а лошы-тѣ исхвърлихъ вѣнъ. Така ще бѣде въ скончаніе-то на вѣка; ще излѣзѣхъ ангели-тѣ, ^ѳи ще отлѣчатъ лукавы-тѣ изъ между праведны-тѣ, ^ѳИ ще ги хвърлятъ въ пещъ-тѣ огненнѣ; тамъ ще бѣде плачъ и скръданіе съсъ жѣбы.

Казува имъ Иисусъ: Разумѣхте ли вси-ко това? Казуватъ му: Ей, Господи. А той имъ ^ѳпакъ рече: За това всякой книжникъ, който ся е училъ за царство небесно, подобенъ е на человекъ домовитъ който изважда изъ съкровище-то си ^ѳново и ветхо.

И когато свърши Иисусъ тѣзи притчы, трѣбѣхъ си отъ тамъ. И ^ѳкато дойде въ отечество-то си, учаше ги въ съборище-то имъ, така щото чудяхъ ся тѣ и думахъ: Отъ кѣдѣ на тогѣзи тая прѣмудрость и тѣзи силы. ^ѳНе е ли той сынъ-тѣ на дърводѣлецъ-тѣ? Майка му не ся ли казва Маріамъ, и ^ѳбратія-та му ^ѳІаковъ и Іосій и Симонъ и Іуда? И сестры-тѣ му не сѣ ли всички-тѣ при насъ? Отъ кѣдѣ прочее на тогѣзи всичко това? И ^ѳсъблѣзнявахъ ся въ него. А Иисусъ имъ рече: ^ѳНѣма пророкъ безъ почести, освѣнъ въ отечество-то си и въ домъ-тѣ си. И ^ѳне стори тамо много силы заради невѣрство-то имъ.

ГЛАВА 14.

Въ онова врѣме ^ѳчу Иродъ четвър-2 властникъ слухъ-тѣ Иисусовъ: И рече на слугы-тѣ си: Тойзи е Іоаннъ Кръститель; той е въскрѣснѣхъ отъ мъртвы-тѣ, и за това дѣйствуватъ силы-тѣ чрѣзъ него.

Защото ^ѳИродъ като хванѣ Іоанна, върза го, и тури ^ѳго въ тъмницѣ, заради Иродѣдѣжъ женѣ-тѣ на брата си Филиппа. Защото Іоаннъ му казуваше: ^ѳНе ти е простено да имашъ неіѣ. И искаше да го убіе, но убоѣ ся отъ народъ-тѣ; ^ѳзащото го имахъ като пророкъ. И когато празнувахъ въ день-тѣ на рождество-то Иродово, дѣщеря-та Иродѣдина игра на срѣдѣ, и угоди на Ирода. За това съ клѣтвѣ ся рече да ѣ даде каквѣто бы му поискала. А тя нагласена отъ майкѣ си: Дай ми, казува, тука на блюдо главѣ-тѣ на Іоанна Кръстителя. И оскърби ся царъ-тѣ, но зарадъ клѣтвѣ-тѣ и зарадъ съдѣшчы-тѣ съ него заедно повелѣ да ѣ ся даде. И проводи та 11 посѣче Іоанна въ тъмницѣ-тѣ. И донесохъ главѣ-тѣ му на блюдо, и дадохъ ѣхъ

^т Ис. 2; 2. 3. Мих. 4; 1. Мар. 4; 30 и др. Лук. 13; 18, 19.

^р Лук. 13; 20 и др.

^ѳ Мар. 4; 33, 34.

^ѳ Псал. 78; 2.

^ѳ Рим. 16; 25, 26. 1 Кор. 2;

7. Евес. 3; 9. Кол. 1; 26.

^ѳ Гл. 24; 14, 28; 19. Мар. 16;

15, 20. Лук. 24; 47. Рим.

10; 18. Кол. 1; 6.

^ѳ Быт. 8; 15. Іоан. 8; 44.

Дан. 13; 10. 1 Іоан. 3; 8.

^ѳ Іоан. 8; 13. Отк. 14; 15.

^ѳ Гл. 18; 7. 2 Пет. 2; 1, 2.

^ѳ Гл. 3; 12. Отк. 19; 20, 20;

10.

^ѳ Гл. 8; 12. Ст. 50.

^ѳ Дан. 12; 3. 1 Кор. 15; 42;

43.

^ѳ Ст. 9.

^ѳ Фил. 3; 7, 8.

^ѳ Ис. 55; 1. Отк. 3; 18.

^ѳ Прит. 2; 4. 3; 14, 15. 8;

10, 19.

^ѳ Гл. 22; 10.

^ѳ Гл. 25; 32.

^ѳ Ст. 42.

^ѳ Пѣсн. 7; 13.

^ѳ Гл. 2; 23. Мар. 6; 1. Лук.

4; 16, 23.

^ѳ Ис. 49; 7. Мар. 6; 3. Лук.

3; 23. Іоан. 6; 42.

^ѳ Гл. 12; 46.

^ѳ Мар. 15; 40.

^ѳ Гл. 11; 6. Мар. 6; 3, 4.

^ѳ Лук. 4; 24. Іоан. 4; 44.

^ѳ Мар. 6; 5, 6.

—

^ѳ Мар. 6; 14. Лук. 9; 7.

^ѳ Мар. 6; 17. Лук. 3; 19, 20.

^ѳ Лев. 18; 16, 20, 21.

^ѳ Гл. 21; 26. Лук. 20; 6.